

پیتر کامنزیند

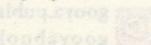
هرمان هسه

ترجمه پرند کشوری

ویراستار: غلامحسین سالمی

نشر گویا

فهرست

۷	پیشگفتار
۱۳	فصل اول
۳۹	فصل دوم
۵۵	فصل سوم
۷۹	فصل چهارم
۹۷	فصل پنجم
۱۱۹	فصل ششم
۱۳۵	فصل هفتم
۱۵۷	فصل هشتم

پیشگفتار

۱

داستان‌های هرمان هسه، نویسنده‌ی آلمانی، مجموعه‌ی اعترافاتی است که رابطه‌ی میان هنرمند و محیطش به تصویر می‌کشد. او در جستجوی طبیعت و حقیقت است و انسان و زندگی اش را جزیی سازنده از تاریخ و تمامی موجودیت جهان می‌داند و بدینسان از تضاد به وحدت و یگانگی می‌رسد. همیشه در این داستان‌ها، دو تن رویارویی یکدیگرند. دو تن که در واقع یک تن یا خود اویند. کشمکشی میان روان و تن، هیجان و شعور، هنر و زندگی... تمثیل‌ها و رمز و رازهای شعرگونه‌ی این صوفی سرگردان، کنایه‌ای از زندگی و سرنوشت انسان‌هاست، درگیری هنرمند و جامعه‌ی مدرن است، دست و پا زدن میان هنر و زندگی است. برای نمایاندن رنج‌های بشری که حاصل ستیزها، کشمکش‌ها، جنگ‌هاست، هنرمند، در جهان بینی فردی اش، خود اسیر می‌شود و این اسارت نیز، آفرینش و خلاقیت را در بی دارد.

شخصیت هسه از حوادثی متاثر است که بر زادگاهش، آلمان می‌رود. تأثر خاطری که عواطف او را نسبت به بی‌عدالتی‌های حاکمان فاشیست آلمان، گرگان گرسنه و تیزدندان داستان‌های هسه، می‌سازد و در بیان حالات آدم‌های داستان‌هایش نشان داده می‌شود و هم، در زندگی خود هسه، به صورت تبعیدی

داستان «پیتر کامنزنید» PETER CAMENZIND (۱۹۰۴) نام هسه ۲۷ ساله را به شهرت رساند و هر چند که او در آغاز راه بود، نبوغش را با درشت نمایی به نمایش گذاشت. در این داستان کوشش هسه برای پیروزی بر زوال از راه درمان بیگانه‌ای مالیخولیایی، با فعالیتی نوپرستانه و بازگشته به طبیعت نشان داده می‌شود. پیتر کامنزنید، مرد جوانی را تصویر می‌کند که کوشش دارد تا طبیعت، استعداد آفریننده‌اش را کشف کند. با آغازی که زیر تأثیر کتاب‌های مقدس است:

«در آغاز افسانه بود و خدا در نمودن خویشتن خویش...»

هسه‌ی جوان، از همان آغاز راه، روحیه‌ی صوفی منشانه‌ی خویش را نشان می‌دهد و همین روحیه است که در سال‌های آخر عمر به انسوایش می‌کشاند. او از روستایی کوهستانی واقع در سویس راه می‌افتد تا به جهان بیروندد و با زدودن زشتی‌های خویش، انسانی پاک و والا شود. هسه به تقریب در تمام داستان‌هایش این طرح را دنبال کرده است. طرح از میان برداشتن تاریکی، تا نور نمایان شود. یک نوع پرده برداری از تصویر چهره‌ی خود یا نوشتمن زندگی نامه‌ی شخصی. هسه، هنر ناب انسان را با پرداخت به جزیات و لحظه‌های جوانی آغاز کرده است. دریافت طبیعت، گام زدن در سایه‌ها و تجدید خاطره‌ی یک زندگی با تمام فراز و نشیب‌هایش. مردی با رسمی خوشاپنداش، با عشقی به طبیعت و دقیق شدن در اجزای آن که روحیه‌اش شبیه سن فرانسیس است و هیجاناتی که اکنون، در آرامش، به یاد می‌آید. داستان عشق به دختری در زمان تحصیل در زوریخ و سفرهایش به ایتالیا.

پیتر کامنزنید به وجوده بسیار بر سفرهایی که هسه بعدها بارها و بارها در کتاب‌هایش مکرر می‌کند، سایه افکنده است.

***

۳

هسه در ۱۹۰۵ داستان اعجوبه را منتشر کرد و آنگاه در ۱۹۰۶ زیر دنده‌های چرخ را نوشت که در حقیقت مشارکتی در به اصطلاح مکتب داستان مدرسه بود که

خود خواسته و اعتراض آمیز متجلی می‌شود. خلاقیت هسه به حقانیت اندیشه و دیدگاه او منتهی می‌شود و با شکست قدرت حاکم مورد اعتراض او، دلیلی دیگر بر حقانیت نویسنده فراهم می‌آید.

هسه بدینی امیدوار است. در میان همه‌ی آن تضادها، تضادی که موجب غنا و شکوفایی است، و چهره‌ی یگانه‌ای که با نام‌های گوناگون نقش می‌بندد، نجات دهنده نیز هست. نجات دهنده‌ی او به هنگام فرا می‌رسد و نامیدی‌ها را می‌زداید. این خصیصه به ویژه در نوشتنه‌های متاخر هسه که ژرف نگرتر و جامع‌ترند بیشتر دیده می‌شود.

هسه جوینده‌ای کوشاست. اسطوره‌ها و افسانه‌ها را به کار می‌گیرد. خیال پردازی می‌کند، از تجربه و عاطفه‌ی خود نیز مایه می‌گذارد و حتی نام قلمی خودش، سینکلر را بر قهرمان داستانش می‌نهد. فرا واقع گرایی (سور آلایسم) هسه او را به طنز می‌کشاند، طنزی که جا به جا به شعر پهلو می‌زند یا شعری که به طنز درمی‌آید. اما هسه‌ی جستجوگر، راوی عبوس و تلحظ گفتاری است که از بلندای روح تا لحظه‌های عادی کار و زندگی شخصیت‌های داستانش را در می‌نوردد، تا در عین خیال‌بافی، هر چه بیشتر، واقعی و ملموس باشد.

***

۲

هرمان هسه، روز دوم ژوئن ۱۸۷۷ در کالو CALW آلمان به دنیا آمد. پدرش نزد یکی از ناشران کار می‌کرد و پدربرگش شرق شناس بود. در سال ۱۸۹۳ در کلیسای پروتستان به کار پرداخت اما پس از چندی آن جا را ترک گفت. این تجربه‌ها در غالب آثار هسه رخ می‌نماید. پس از چندی به حرفة‌ی کتابفروشی پرداخت و بدین ترتیب به فرستی دست یافت تا ادبیات آلمان و جهان را مطالعه کند و آنگاه به آفرینش شعر غنایی، طرح و قصه پردازد. رومانتیسم در پایان قرن هیجدهم، بی‌رمق و رنگ پریده بود، او در نخستین آثار خود به نئورومانتیسم مالیخولیا و طنز پرداخت و از همین روی نخستین اثرش، شعرهای عاشقانه ROMANTICHE LIEDER منتشر شد.